

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

44

IN NEDERLAND 60 Cts

LUIK - ROME - LUIK
door J. Graton
(zie blz. 20)

Allerheiligen

JE houdt van het leven, en je hebt gelijk er van te houden, want het is heerlijk. Je denkt nooit aan de dood, en je meent dat je nog tijd genoeg hebt om er aan te denken. Hoogst waarschijnlijk... Nochtans heb je waarschijnlijk al wel een of ander duurbaar wezen verloren. Misschien heb je reeds geleden onder een vroegtijdig afscheid van een vriend of familielid ?

Morgen zul je met je handen vol bloemen naar het kerkhof gaan en er bidden voor de nagedachtenis van wie je te vroeg hebben verlaten. Wanneer je daar dan voor dat graf zult staan, moet je toch eens even nadenken over de dood. Niet met vrees en droefheid, alleen maar ernstig. De dood is niet verschrikkelijk, ze is natuurlijk. Alles in de natuur sterft om te herleven : de bomen, de planten, de seizoenen. Ook de mensen.

Het komt er op aan gelukkig te leven, en alles te doen wat in onze macht ligt opdat de anderen ook gelukkig zouden zijn. Dan is de dood niet meer somber. Dan kunnen we in het volgend leven gelukkig zijn, omdat we ons best hebben gedaan de anderen gelukkig te maken. Dat is het voornaamste op aarde, Gods eerste gebod.

Kuifje

Ziehier de volledige lijst van de geschenken aangeboden door de

KUIFJE'S BONS

DE AARDRIJKSKUNDE

BELGIE. - Deel I : negentig prachtige kleurfoto's. Deel II : acht reeksen van 10 chromo's. Per reeks van 10 : **50 punten.**

EUROPA. - Deel I : 10 reeksen van 10 kleurfoto's. Per reeks : **50 punten.** Deel II : in voorbereiding.

DE KUIFJE'S CHROMO'S

VAN DE VERZAMELING « ZIEN & WETEN ». Per reeks : **100 punten.**

LUCHTSCHEPEN : [illegible] reeksen - 4 andere in voorbereiding.
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914)
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945)
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900)
ZEEVAART (Oorsprong tot 1700)
Elk 10 reeksen.

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST

Veertien verschillende fardes met vijf kleurreproducties (formaat 21 x 27 cm). Per farde : **200 punten.**

ONZE ANDERE GESCHENKEN

DE AFDRUKPLAATJES KUIFJE. - 5 verschillende reeksen. Per reeks : **50 punten.**

HET KUIFJE'S SCHRIJFPAPIER. - Kalt met 10 vellen en 10 omslagen. Per kalt : **100 punten.**

DE KUIFJE'S PORTEFEUILLE. Nieuw model « 1958 » in cuiroléine : **200 punten.**

DE KUIFJE'S PUZZLE OP HOUT getekend door Hergé : **500 punten.**

DE PUZZLE « AARDRIJKSKUNDE » nieuw model, Belgische landschappen. Per puzzle : **500 punten.**

ALBUMS

1. - « **De Vliegtuigen** » (Oorsprong tot 1914) . . . . 50 F.
   Luxe uitgave . . . . . 60 F.
2. - « **De Vliegtuigen** » (Oorlog 1939-1945) . . . . 50 F.
3. - « **De Automobiel** » (Oorsprong tot 1900) . . . . 50 F.
   Luxe uitgave . . . . . 60 F.
4. - « **De Zeevaart** » (Oorsprong tot 1700) . . . . . . 40 F.
   Luxe uitgave . . . . . 60 F.
5. - « **De Meesterwerken van de Schilderkunst** ». Deel I . . 50 F.

[illegible] - « **De Aardrijkskunde van België** ». Deel I of II . . . 25 F.
« **De Aardrijkskunde van Europa** ». Deel I . . . . . 25 F.

In voorbereiding :
De Aardrijkskunde van Europa. Deel II.

Al onze albums zijn verkrijgbaar :

1) in de **KUIFJE'S WINKEL**, Lombard straat, 24, Brussel.
2) door storting van het bepaalde bedrag op P.C.R. Nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.
3) bij de kleinhandelaars door de Firma **VICTORIA** of **PALMAFINA** bevoorraad, en in al de warenhuizen « A L'INNOVATION ».

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24 — Brussel.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Kid Ordinn kwam op het grondgebied van Tex Hittay terecht en werd door twee loense kerels aangehouden...

(Wordt voortgezet.)

De erfenis

Harald achtervolgde een monster op het ogenblik

Plotseling verschijnt een vreemde silhouet boven op de rotsen en een duivelse lach klinkt door het gebergte...

Maar niet ver daar vandaan...

Geluidloos sluipt de Viking naar de bergtop.

Het vreemde schepsel is bezig met het verzorgen van zijn kwetsuur.

Plotseling doet een licht gerucht Harald opschrikken...

De vrees van Harald was gegrond, want het monster heeft het geluid eveneens gehoord. Het springt recht, en verdwijnt in het struikgewas...

De zeeheld haalt het monster in.

Maar plotseling wordt hij brutaal tegengehouden...

van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

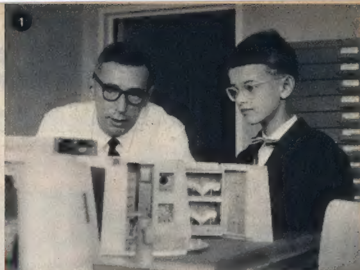
...t er een steenlawine naar beneden stortte...

(Wordt voortgezet.)

EEN DROOM WERD WERKELIJKHEID JACQUES PENON MOCHT

EEN DAG DOORBRENGEN MET

HERGÉ

— Wees welkom, Jacques ! Het verheugt me je te mogen begroeten en je te feliciteren met je sukses !

EEN stevige handdruk vergezelde deze hartelijke woorden. Dit toneeltje speelde zich, een paar dagen geleden, af in het groot studio van onze vriend Hergé. Een jongen, met levendige, vinnige kijkers achter een goudomrande bril, die fier het klubinsigne van de grote Kuifje's familie droeg, glimlachte verheugd. Hij had alle redenen om blij te zijn, want hij beleefde een historisch moment... De droom van zijn leven werd werkelijkheid !

Je luistert wellicht af en toe naar radio Luxemburg en misschien ken je het programma « Le Rêve de votre Vie », de droom van je leven ? Het zijn de luisteraars die schrijven en vertellen welke de droom van hun leven is. De interessantste en meest originele brieven worden uit de hoop gepikt en de schrijvers van deze brieven worden voor het publiek geïnterviewd.

Op zekere avond besloot de elfjarige Jacques Penon — hij is Fransman en woont te Créteil — mee te doen. Hij is een trouw lezer van Tintin, de Franse broer van « Kuifje », en hij koesterde sedert lang een droom... Zijn brief genoot veel bijval en tijdens een openbare uitzending van « Le Rêve de votre Vie » verdedigde hij zijn kansen. Hij deed dit met zoveel gloed, zoveel overtuiging en vriendelijkheid, dat de toeschouwers in de zaal hem een warm applaus bezorgden.

En wat droomde Jacques ? Hij droomde er van een dag te mogen doorbrengen met de tekenaar Hergé. Een redacteur van ons blad luisterde toevallig naar die uitzending. Hij telefoneerde onmiddellijk naar Hergé en deze was graag bereid Jacques te ontvangen. Nog voor het einde van de uitzending hoorden de luisteraars en Jacques zelf per telefoon, dat hij naar Hergé toe mocht...

★

Aan de hand van een van onze medewerkers stapte Jacques Penon in de Trans Europ Express te Parijs en drie uren later kwam hij dolgelukkig te Brussel toe. Eindelijk zou zijn mooie droom bewaarheid worden. Hij mocht een dag doorbrengen naast de tekenaar, voor wie hij zulke grote verering koesterde. Hij zou Hergé een heleboel vragen mogen stellen. Om er ook maar geen enkele te vergeten, herhaalde Jacques de vragen voortdurend en je mag me vrij geloven, er waren er heel wat ! Met blinkende ogen en kloppend hart stapte Jacques Penon over de drempel van het groot studio van onze tekenaar...

★

Vriendelijk en geduldig beantwoordde Hergé iedere vraag en gaf Jacques al de gewenste uitleg. Deze laatste voelde zich dadelijk thuis. Wens je te weten welke vragen hij o.m. stelde ? Luister even :

— Hoe tekent U « Kuifje ? »

1. Met deze raket reisden Kuifje, Haddock en de beroemde detectives Janssen en Janssens naar de maan !

2. Jacques luistert vol aandacht en entoesiasme naar de boeiende tekenles, die hij krijgt van zijn grote vriend. Naast hem een medewerker van ons blad en een radioreporter.

3. Wie wil tekenen, moet werken, Jacques. Je mag nooit tevreden zijn met een tekening, zelfs al vind je ze zelf heus zo kwaad niet !

4. Een borstbeeld maken van Kuifje was lang niet makkelijk, maar de Belgische beeldhouwer Nat Neujean is er toch in geslaagd.

— Hoe slaagt U er in steeds de persoon van « Kuifje » te bewaren ? De uitdrukkingen verschillen, maar de held zelf is steeds dezelfde. Dit geldt trouwens ook voor Haddock.

— Is « Kuifje » ouder geworden ?

— Hoe was « Kuifje » toen U hem voor de eerste keer tekende ? enz... enz... Onze vriend Hergé werd werkelijk op de rooster gelegd !

Daarna mocht Jacques een kijkje nemen op alle tekentafels en Hergé stelde hem zijn medewerkers voor. Hij toonde hem ook zijn eerste tekeningen en zijn eerste albums. Jacques die zelf tekent, kreeg van zijn grote vriend Hergé heel wat nuttige wenken. Jacques had een album getekend en dit als geschenk voor Hergé meegebracht. Mooi, he ?

★

Diezelfde avond keerde Jacques met zijn armen vol geschenken en mooie boeken, hem aangeboden door zijn grote vriend, naar huis terug. Onze medewerker, die hem gedurende heel de reis had vergezeld, vroeg toen wat hem het meest was opgevallen. Verbaasd keek Jacques hem aan en zei doodbedaard :

— Maar Hergé... Mijn droom was Hergé te zien. Ik heb hem gezien en nu droom ik er van op hem te gelijken !

Indien je Frans verstaat, dan kan je wellicht eens luisteren naar het interview dat Jacques van onze vriend Hergé afnam. Het wordt door Radio-Luxemburg uitgezonden op 9 november tussen 20 u. 45 en 21 u. 15.

LEVE NONKEL BOB!

ER zijn in den lande niet veel kindervrienden, die zo'n ruime bekendheid genieten als Nonkel Bob van de Vlaamse Televisie. Sedert bijna drie jaar verschijnt hij iedere week op het scherm, en bezorgt de jongens en meisjes van onder en boven de Moerdijk een aangenaam uurtje met zijn liedjes, gitaar, knutselwerkjes en spelen.

IN HET KLUBHUIS VAN DE T.V.-OHEEKLUB

Er zijn veel klubs in ons land, maar er zullen er maar weinig zijn die op 26.500 leden kunnen bogen, zoals de klub van Nonkel Bob. Nonkel Bob, de grote kindervriend, heeft altijd veel van kinderen gehouden en toen hij nog maar twaalf jaar was, had hij reeds een poppenkast in elkaar gestoken en gaf daarmee in zijn kelder vertoningen voor de kameraden uit de buurt. In 1936 kreeg hij van een kennis een oude gitaar. De gitaar was zo deerlijk gehavend, dat er maar twee dingen op stonden : ofwel ze wegwerpen, ofwel ze repareren. Bob koos de moeilijkste oplossing, en

Wie kent hem niet ?

hij herstelde de gitaar, want hij wilde zichzelf kunnen begeleiden bij het zingen van volksliederen en Afrikaanse deuntjes. Toen de gitaar gemaakt was, kon hij nog geen gitaar spelen, en Nonkel Bob leerde het maar op eigen houtje, en zó goed, dat hij in 1945 een gitaarhandleiding publiceerde, die overal verspreid werd, en die hij op zekere dag zelfs in een uitstalraam te Keulen ontdekte !

Toen Nonkel Bob negentien jaar oud was, legde hij voor een kommissie van de radio een proef af, tijdens dewelke hij liedjes zong waarvan hijzelf de tekst en de muziek had geschreven. Op het gebied van het lied heeft Nonkel Bob reeds veel gedaan, want voor de wereldzender vertolkte hij 150 Vlaamse volksliederen die intussen door meer dan honderd vreemde zenders in alle wereld-delen werden uitgezonden. Voor enkele weken verscheen bij het N.I.R. een bundeltje liederen onder de titel « Zingen met Nonkel Bob », dat bij de entoesiaste jonge T.V.-kijkers natuurlijk veel sukses kent.

In deze enkele lijntjes kunnen wij natuurlijk Nonkel Bob niet voorstellen zoals wij het graag zouden willen doen, en zoals hij het verdient. Daarom beloven wij onze lezers stellig nog eens nader kennis te maken met de sympatieke animator van de grote T.V.-Oheeklub.

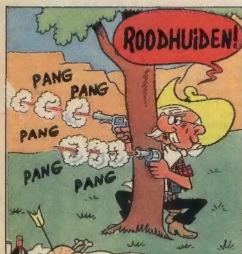
WA-PI-TI

OP SCALPENJACHT

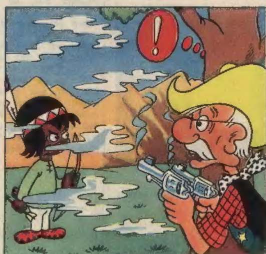
door ROL

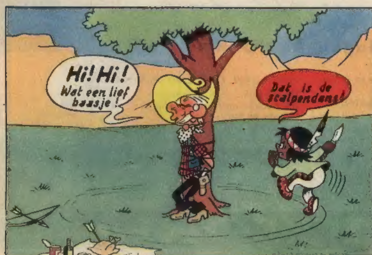

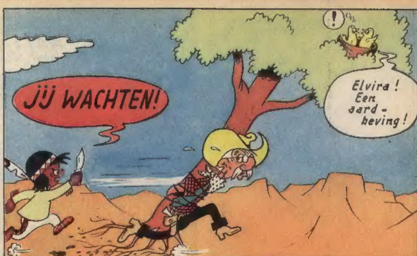

Je meg niet bewegen, indiei je goed werk wenst !

JIJ WACHTEN!
Elvira ! Een aard - beving !

AAi ! Dat loopt verkeerd af !
HUGH!

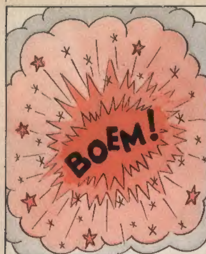

Ik, Wa-To-To vader van Wa-Pi-Ti, groot opper - hoofd !
Wel, je lief zoontje...
Ik wil hem scal - peren !

Ekskuseer, Wa - Pi - Ti is soms stout . .
Maar neen... maar neen...

Wij zullen de vredes - pijp roken ... Wa-Pi-Ti, haal de vredespijp !
Ja, papa !

Alles komt in orde . .

Volgende week : MEESTER MUS.

Einde

HALLO, HALLO, HIER

Luc Varenne

WAAR IS DE TIJD?

ENKELE weken geleden ontmoetten twee van onze beste voetbalspelers elkaar te Waregem. Die twee waren Jef Mermans en Freddy Chavès. En waarom ze elkaar te Waregem ontmoetten? Dat is eigenlijk eenvoudig : twee jaar geleden heeft Gantoise haar beste speler afgestaan aan de klub van Waregem. Dit feit maakte toen heel wat ophef en deed veel inkt vloeien. Freddy had inderdaad het beste van zichzelf gegeven aan zijn klub en had haar heel wat overwinningen bezorgd. Hij wou misschien eindelijk weer een beetje vrijheid hebben en daarom trok hij naar Waregem, een klein stad met grote mogelijkheden. De klub van Waregem zal haar koop beslist niet beklagen, want ze is er sedert de komst van Freddy Chavès op vooruit gegaan!

★

TE Brussel gebeurde een jaar later hetzelfde drama. De meest beroemde speler van Sporting Anderlecht verliet zijn ploeg. Je hebt het geraden : het was Jef Mermans. De loopbaan van Jef Mermans was tamelijk bewogen. Hij kende wat men noemt « ups and downs ». Het publiek is zeer ondankbaar en verbrandt zo vlug dat wat het aanbeden heeft. Kon Mermans het leder dikwijls in het doel schoppen, was alles goed en werd hij hartelijk toegejuicht. Had hij ongeluk, dan rees er onmiddellijk heftig protest op.

Een van de mooiste doelpunten heb ik Mermans in Amsterdam zien maken in 1947. Er bleven nog slechts 30 sekonden te spelen en de Hollanders stonden aan de leiding met 3 tegen 2. Toen beging een speler van de Hollandse verdediging een hands en de scheidsrechter floot penalty. Niemand van het Belgisch elftal voelde lust het hoekschot te nemen. Ten slotte werd Jef Mermans aangeduid. Zijn verantwoordelijkheid was op dit ogenblik zeer groot. De overwinning of de nederlaag hing van zijn schot af. Mermans vertelde mij later het volgende : « Ik trad twee stappen achteruit. Ik dacht

FREDDY CHAVES

aan de duizenden Belgen, die naar Holland gekomen waren om de match bij te wonen en die hun hart vasthielden. Ik sloot de ogen en schopte het leder in de richting van doelwachter Kraak, die best in staat was mijn bal op te vangen. Ik schopte zo hard ik kon, ik durfde niet kijken, maar aan het gejuich en het gehuil dat opsteeg, wist ik dat mijn bal in het net gevlogen was... ».

MERMANS keerde terug naar zijn geboortestreek Merksem. Toen hij Anderlecht verliet, pinkte hij toch een traantje weg. Hij is thans oefenmeester en speler van een klub van de derde divisie, en het was in deze hoedanigheid dat hij met zijn klub naar Waregem trok en er zijn vriend Chavès op het voetbalveld ontmoette.

Toen Mermans en Chavès nog naast elkaar speelden, hadden wij een sterk nationaal elftal. **Waar is de tijd?**

JEF MERMANS

JARI en de KAMPIOEN

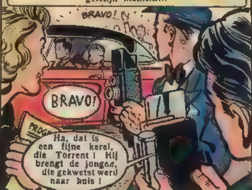

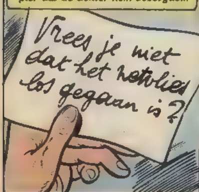
door **RAYMOND REDING**

Na de match ging Jimmy Torrent onmiddellijk naar Jari toe. De dienstdoende dokter stopte hem een briefje in de hand

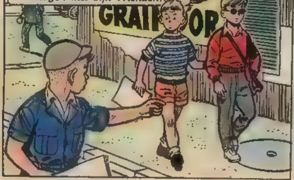

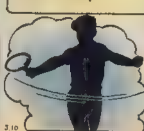

3.10

HET EINDE VAN DE GIDS

EEN VERHAAL VAN ALFRED GERARD

GEILLUSTREERD DOOR FRANS CRAENHALS

IK heb niet de pretentie mij uit te geven voor een Lionel Terray of een Guido Magnone, zei mijnheer Bougnassol. Ik ben nu bijna vijftig jaar en wie zou hier achter de toonbank staan indien ik een wandelingetje maakte op de Anapurna of de Davalaghiri ? Ik houd van de bergen en als ik het mij kan veroorloven een paar dagen vakantie te nemen, dan stop ik mijn hele santenboetiek in mijn Citroën 2 PK en juu paardje, wij rijden naar de bergen van de Savoie ! En daar heb ik dan mijn steile rotskammen met hun eeuwige sneeuw. Ik adem de zuivere lucht van de bergen in... He, heb je ooit aan alpinisme gedaan ?... Ho neen, neen, ik bedoel niet of je met de zweefbaan op de Jungfrau geweest bent. Dat is geen sport meer ! Ik bedoel of je op een berg bent geklommen op eigen kracht, op je eigen voeten ? Neem nog een glasje van die rode wijn, hij is lekker, he... Onder ons gezegd en gezwegen, ik lach om de heren die de Everest en al die andere verre bergen beklimmen. Wij hebben dat toch allemaal vlak bij de deur. Mooie bergen hebben we hier, mijnheer, en op onze bergen kan je net even goed verdwalen en je nek breken als op die van de Himalaja. Een berg is altijd heimelijk. Wie er niets van afweet, moet er niet opklimmen, en ervaring is niet altijd genoeg. Je moet een goede gids meenemen en zelfs als je een gids hebt... Ik zal je eens wat vertellen... Drie jaar geleden vertrok ik met enkele vrienden om de Cayon-

VERVOLG OP BLADZIJDE 14.

nax te beklimmen. Het is een berg van ongeveer 3.500 m., dat is niet hoog, maar hij is woest. Geen katje om zonder handschoenen aan te pakken ! Het weer was erg mooi, maar toen wij op de gletsjer van de Bosquillettes waren, stak er een kleine, ijzige wind op en grauwe wolken schoven voor de blauwe hemel. Daar waren wij absoluut niet bang van. Wij waren allemaal ervaren klimmers, en wij hadden samen al heel wat harde noten gekraakt. Wij besloten echter naar de dichtstbije schuilplaats te gaan, dat was nog ongeveer twee uren marsjeren. Wij klommen langs de noordelijke kroonlijst als onze gids plotselings in de sneeuw uitgleed en langs de steile rotswand in de afgrond stortte. Wij zagen hoe hij van rots tot rots viel en ten slotte in de bodemloze diepte verdween.

De angst snoerde ons de keel dicht. Daar stonden wij nu alleen op die vijandige, onbekende berg, zonder gids... Mijn gezellen waren er het hart van in, maar gelukkig was ik er nog om hen moed in te blazen en het te beletten zich over te geven aan de wanhoop. Wij konden niet meer naar de schuilplaats toe, want wij wisten niet waar die juist gelegen was. Er stond dus niet anders op dan terug te keren. Haha ! Dat was niet makkelijk, geloof me ! Dank zij mijn vastberadenheid en mijn moed kwamen wij echter 's avonds gaaf en gezond te Chamonix toe. Wij waren doodmoe en sleepten onze benen, maar wij waren overgelukkig omdat wij ons zo goed uit de slag hadden getrokken.

— En de gids, mijnheer Bougnassol ? Je hebt ongetwijfeld dadelijk een hulpexpeditie georganiseerd om de gids terug te vinden ?

— De gids ? Ha, neen ! Die hebben wij gelaten waar hij was. Het was een oude gids. Het verlies was niet erg groot...

— Maar, mijnheer Bougnassol, hoe is dat mogelijk ?... Heb je waarachtig niets gedaan ?...

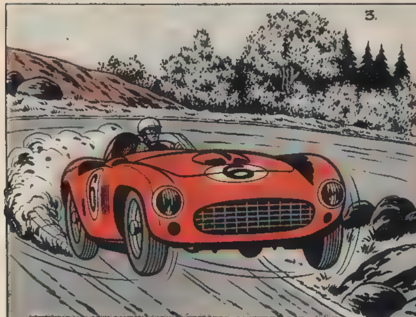
— Ho ja, toch wel ! De volgende dag ging ik naar een boekhandel en kocht een nieuwe gids.

EINDE

3.

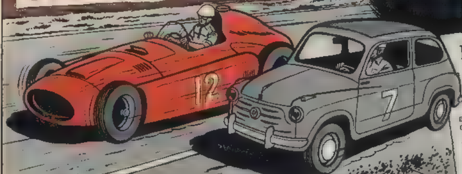
DE RACERS

BIJ een snelheid van honderd kilometer per uur kan één sekonde onoplettendheid de dood tot gevolg hebben. Raymond Sommer kwam aldus aan z'n einde. Ascari nam de bocht niet haarjuist en moest dit met het leven betalen. Een botsing bij een snelheid van 250 km per uur had de dood van de racer Levegh en van negentig kijkers op de renbaan van Le Mans tot gevolg. Bij iedere autorace doen er zich dodelijke ongelukken voor en iedere keer hoort men, dat het best ware een einde te 'maken' aan die dwaasheid. Stilaan ebt de verontwaardiging weg en de volgende wedrennen voor auto's hebben tóch plaats. Een voorbeeld van de 24 u. van Le Mans.

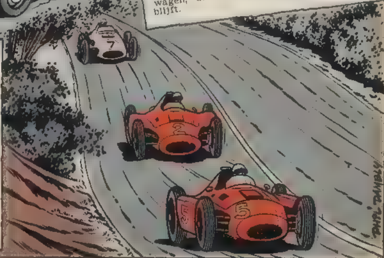

DE racers zijn geen dwaze maar het zou dom zijn te loochenen dat ze de snelheidsduivel niet in het lijf hebben. Iedere autorace stelt piloot en machine op een harde proef en het gaat er telkens om sneller en toch veilig te rijden. De autoconstrukteurs houden rekening met alles wat de piloot, tijdens een wedren, aan te merken heeft op de machine. Hij gebruikt al de opmerkingen van de racer wanneer hij z'n volgende seriewagens bouwt. Het is aan de handigheid, de kunde en de technische onderlegdheid van de racer dat de seriewagens hun krachtige remmen danken, dat het brandstofverbruik werd omlaag gedrukt, dat de versnellingsbak helemaal in orde is en de banden veilig en zuinig zijn.

DE « 24 u van Le Mans » is voor de autoconstrukteurs van groot belang. Inderdaad, hier aan doen niet alleen echte racewagens mee, maar ook de gewone auto's voor toerisme. Er is een winnaar per kategorie wagens en de prijs voor de eerste staat gelijk met een brevet van stevigheid en. regelmatigheid. De kleine auto die een vier en twintig uren kan uithouden, bewijst hier zijn kwaliteiten en maakt meteen een schitterende reklame voor zijn merk ! De gewone auto ligt het publiek ten slotte toch nauwer aan het hart dan de racewagen, die het voorrecht van de enkeling blijft.

NIEMAND wordt racer van vandaag op morgen, zelfs in een jaar kan je dat niet bolwerken. Om op een rechte weg met een snelheid van 300 km per uur te rijden, moet men absoluut zeker zijn van zichzelf en van zijn machine en men moet jaren oefenen om het zo ver te brengen.

Op 35-jarige leeftijd was Fangio nog praktisch onbekend in Europa. Het was J.-P. Wimille die de fantastische gaven van Fangio ontdekte en hem de raad gaf naar Europa te komen. Je kent de rest van de geschiedenis. Sedert jaren is Fangio de beste racer en wanneer hij aan een wedren deelneemt, kampen de andere rivalen gewoonlijk voor de tweede plaats...

Alle racers zetten hun leven telkens weer op het spel en zij weten dat. Zij weten ook dat heel wat mensen hen voor gekken schelden en toch zijn deze mensen de gelukkige bezitters van een wagen die snel en veilig is, dank zij het werk van de racers.

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

DOOR KMa

Anthraciet heeft vernomen dat hij ontmaskerd werd door C

OP HETZELFDE OGENBLIK...

Oef! Ik heb nu naar alle hotels getelefoneerd... Chlorophyl en Minimum zijn onvindbaar. Nog even bij de emigratiedienst proberen. Je kan nooit weten!

31.

Ja, Chlorophyl en Minimum.. Ik ben hun tante Palmyra.. Ik heb vernomen dat zij op Notenschelp zijn en ik zou hen graag zien...

WAT?...ZE ZIJN SOLDAAT?
Ha, goed ... Dank u... Dank u!

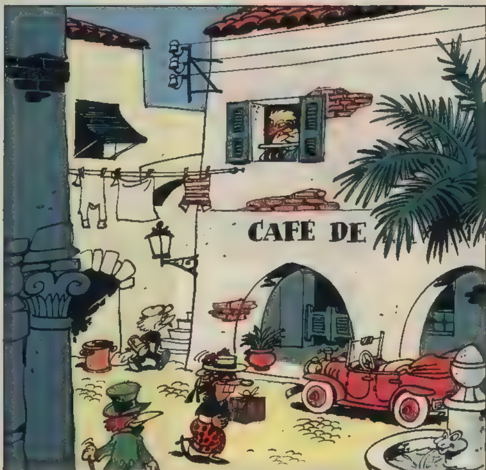
Tante Palmyra zal die twee lieve kleintjes een lekker pakje sturen!

Dynamiet, een lont en een ijzerdraad...

Ziezo, dat is meer dan voldoende!

Ze trekken aan de koord van het pakje en ze vliegen de lucht in... Arme kleintjes!

Het ware best me te vermommen om naar de post te gaan...

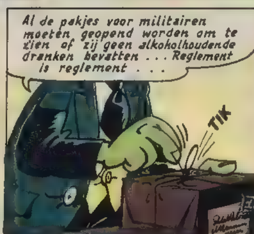
en Minimum, en daarom zoekt hij onze twee vrienden...

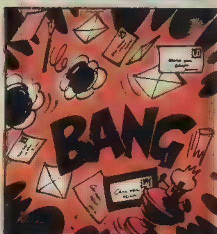

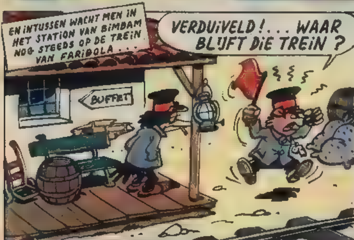

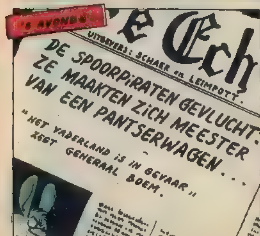

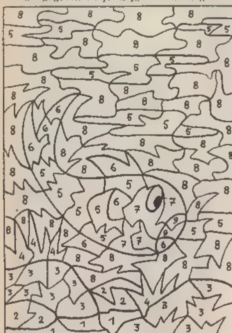

(Word

SPEEL MET ONS MEE!

KLEURPLAATJE

KLEUR dit plaatje zoals onderaan wordt aangegeven en je krijgt een fraai geheel.

1 = geel
2 = oranje
3 = okergeel
4 = donkergroen
5 = lichtgroen
■ = rood
7 = roze
8 = lichtblauw
9 = zwart

DE MOP VAN DE WEEK

MISS Goldlane reed per auto door Rhodesia. Op een gegeven ogenblik kreeg ze honger, ze stopte op een schaduwrijk plekje en haalde haar picknick te voorschijn. Toen kwam er een grote geelbruine doghond die de etende vrouw bekeek. Miss Goldlane wierp hem enkele hapjes toe die hij gretig verorberde. Vooraleer verder te rijden nam miss Goldlane enkele foto's van de vriendelijke doghond. Toen ze later die kiekjes aan vrienden toonde, riepen die verbaasd :

— Heerejee, je hebt met een leeuw gepicknickt !

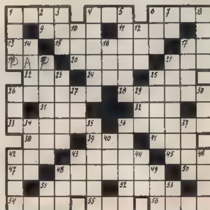
HET DIERENRIJK

Een Kruiswoordraadsel

HORIZONTAAL

1. Bekend diertje, dat vooral bij regenachtig weer te zien is; 4. Geitebok; 6. Roofdier, vooral in de poolstreken; 9. Waskoek in een bijenkorf; 11. Wild zwijn; 13. Persoonlijk voornaamwoord; 15. Vis die plat is; 17. Uitroep; ~~18. Dikke brij~~; 20. Beker zonder voet; 21. Bolstaande plooi; 22. Spijs om vis mee te vangen; 24. Glorie; 25. Aanwijzend voornaamwoord; 26. Gebeenten van vis; 28. Zeemeermin; 31. Verkorte naam van Marie; 32. Houten kom met platte bodem; 33. Morgenwijn; 36. School waar men leert paardrijden; 38. Voorzetel; 39. Verkorte naam van Maria; 41. Afkorting van een Nederlandse radio-omroep; 42. Kip; 43. Karperachtige zoetwatervis; 45. Bedrag; 47. Voegwoord; 48. Dieren; 50. Deel van een mast; 51. Snavel; 52. Voedsel; 54. Zijtak van de Tiber nabij Rome; 55. Vroeger; 56. Kleine of luie aap.

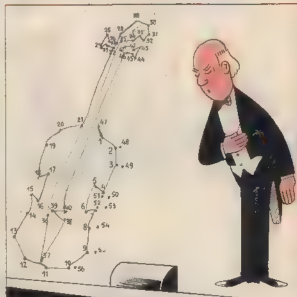
★

VERTIKAAL

1. Inlandse vogel met lange snavel; 2. Slede; 3. Hoofddeksel; 4. Strak en wezenloos op één punt kijken; 5. De insekten behorende tot de orde der schildvleugeliggen; 6. Bezie; 7. Bijwoord van plaats; 8. Grote kraaiachtige vogel met glanzig zwarte veren; 10. Zwarte, pinguinachtige vogel in de noordelijke zeeën; 12. Koudbloedig dier; 14. Korf met deksel om de gevangen vis in te doen en mee te nemen; 16. Dicht; 17. Kip; 19. Zeer bekende trekdieren; 21. Grasleeuweriken; 23. Mannelijk rund; 25. Alles wat men drinkt; 26. Stuf; 27. Goede naam; 29. Meisjesnaam; 30. Drie gelijke klinkers; 34. Orde der zoogdieren; 35. Slijmdiertje; 36. Wezelachtig verscheurend dier met kostbaar bont; 37. Modderig; 40. Eiland van Griekenland; 42. Woord om iemand te roepen of tot kalmte aan te sporen; 43. Tamme viervoetige dieren die melk, vlees en wol leveren; 44. Tuig om vis te vangen; 46. Halfaap op Madagaskar; 48. Belgische Nationale Omroep (afk.); 49. Troefkaart; 51. Muzieknoot; 53. Met tegenzin.

Wie is deze man?

Misschien een toneelspeler, misschien een muzikant... Wanneer je de cijfers met elkaar verbindt weet je het.

BEN JIJ OOK EEN IJVERIG PROPAGANDIST VAN KUIFJE ?

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

Het GOUD van SNAKE RIVER

Buffalo Bill wenst Bert Carver gevangen te nemen en spant daarom een valstrik : een diligence zal met een lading goud naar Twin Falls rijden...

BERT CARVER toont de tanden

ALHOEWEL zij er zich aan verwachtten, voelden Wilson en Clark het bloed in hun aderen verstijven toen zij de twee bandieten als duivels uit een doosje met de revolver in de hand, van achter de rotsen zagen opduiken. « Halt ! » riep Carver op een toon die geen tegenspraak duldde. Wilson werd bleek, hij beefde van angst en gehoorzaamde onmiddellijk. « Gooi die wapens weg, vervolgde de outlaw. Goed zo, goed... Kom uit de koets en ga aan de rand van de weg staan... »

DE twee koetsiers kenden Carver te goed. Zij wisten dat die schurk geen ogenblik zou aarzelen om te schieten indien zij weerstand boden. Zij deden dus wat hij vroeg en hoopten vurig dat Buffalo Bill niet te laat zou komen. Carver hield Wilson en Clark met zijn revolver in bedwang en gaf Slim O'Connell een teken. Deze laatste nam het metalen koffertje dat onder de bank van de koetsier stond en zette het op de grond. « Hoe zal ik het openen ? vroeg hij domweg aan Carver. Ik heb geen gereedschap. »

EN je pistool, domoor ! bromde de bandiet. Waartoe dient dat ? Schiet in het slot, verduiveld ! Wij hebben geen ogenblik te verliezen, snap je dat niet ? » Tegen de rotsen geleund, die de weg omzoomden, en met opgeheven armen keken Clark en Wilson toe. Hun hart was nog maar een boontje groot. Zij hoorden hoe Slim vloekte. Deze laatste had de koffer geopend en er een oogslag in geworpen. « Wel, wat gebeurt er ? » vroeg Carver die langzaam zenuwachtiger werd.

HET gelaat van O'Connell verraadde zijn diepe teleurstelling, zijn woede en ook zijn schrik. « Zij hebben ons voor de aap gehouden, stotterde hij. Het koffertje bevat niets anders dan oude kranten. Geen enkele dollar, zelfs geen schijn van een dollar... Geen rode duit ! » Carver reageerde niet dadelijk. Hij werd bleek, zijn blik werd harder, maar hij had de kracht zich te beheersen. « Wat betekent die grap ? zei hij en wendde zich met rustige stem tot de twee begeleiders. Ik verwittig jullie ervan dat jullie met mij niet kunnen spotten ! » Clark had meer zelfbeheersing dan Wilson en hij was het die antwoordde : « Het verbaast me dat er geen geld in de koffer steekt. Mijn vriend en ik waren er tot op dit ogenblik heilig van overtuigd dat wij 50.000 dollar vervoerden en de sheriff heeft ons formêle instrukties gegeven... »

MET een ongeduldig gebaar sneed Carver hem het woord af. « Hou je mond ! Mij maak je geen smoesjes wijs ! Ik tel tot drie. Indien jullie mij op drie niet gezegd hebben waar het geld is, dan zend ik jullie naar een betere wereld, begrepen ? » Noch Wilson, noch Clark hadden daarbij een tekening nodig... Zij wisten wel wat Carver bedoelde en zij verwensten nu het ogenblik waarop zij zo gek geweest waren er in toe te stemmen, zich blindelings in de muil van de wolf te gooien. Toen klonk er achter hen een heldere, autoritaire stem.

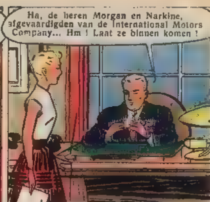
NU heeft de grap lang genoeg geduurd, Carver, en jij ook O'Connell ! » De twee bandieten waren gedurende een fraktie van een sekonde zodanig verrast dat zij daar als verlamd stonden. Meer was er voor Clark en Wilson niet nodig. Zij schudden hun vrees af, stortten zich op hun vijanden en ontwapenden hen. Oef ! Dat was op het nippertje !...

44
10

(Wordt voortgezet.)

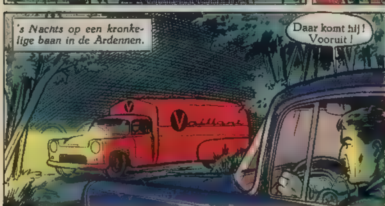

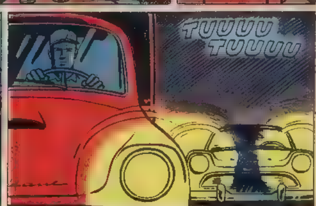
Enkele ogenblikken na het vertrek van zijn bezoekers, verlaat mijnheer Vaillant bezorgd zijn bureau, en begeeft zich naar de werkplaatsen waar zijn trouwe werklieden de laatste hand leggen aan het allerlaatste type. Hij vertelt hen dat hij het bezoek van die twee heren heeft gekregen, en dat ze hem een belangrijke som hebben aangeboden, die onder de werklieden zou verdeeld worden... Hij zou hun opinie willen kennen... De meestergast neemt het woord in naam van zijn makkers : « U mag doen wat u goed acht, maar wij... »

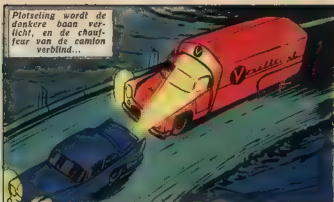

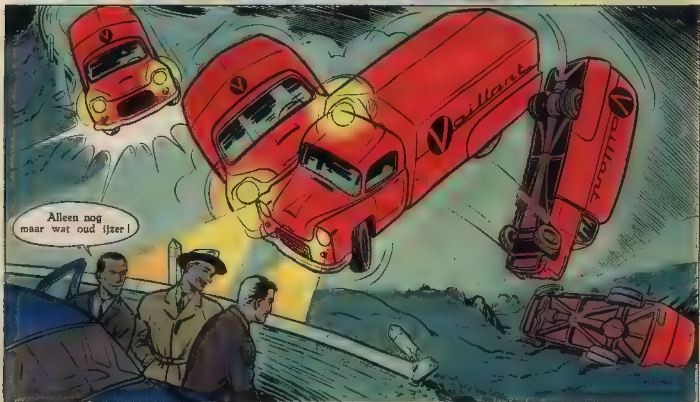

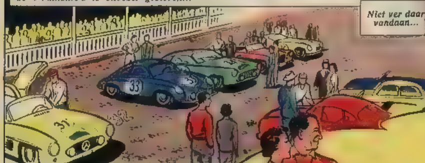

Van zodra de wagen de camion heeft ingehaald, gaat de koffer open, en verschijnt er een krachtige schijnwerper...

Plotseling wordt de donkere baan verlicht, en de chauffeur van de camion verblind...

Haaa ! Ik zie niets meer !

Alleen nog maar wat oud ijzer !

's Woensdags om 11 uur, zijn alle deelnemers verzameld op de binnenkoer van het paleis te Luik voor de kontrole van de wagens. De plaats voorbehouden aan de « Vaillante » is onbezet gebleven...
Niet ver daar vandaan...
Ik geloof dat de zaak in orde komt !
Inderdaad ! Wij behalen de overwinning !

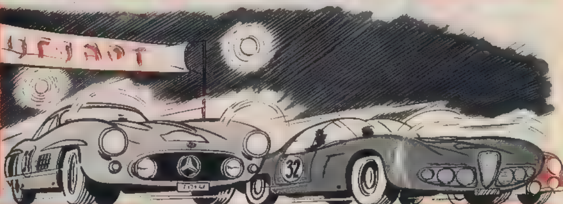

Om 11 uur 30 verschijnt de « Vaillante » niettemin met mijnheer Vaillant zelf aan het stuur...
Morgen, vrienden ! Er ons wat overkomen !
Stel jullie voor, dat onze renwagen met een camion moest vertrekken, maar dat de chauffeur er zonder de renauto van door is gegaan... Zo ben ik verplicht geweest de wagen zelf naar hier te brengen...

De twee zonen van mijnheer Vaillant, Jean-Pierre en Michel zullen beiden beurtelings de « Marathon » besturen. Hun vader geeft hen zijn laatste aanbevelingen... De mannen van « Iris » zijn tot alles in staat! Het nachtelijk accident is er het beste bewijs voor. Gelukkig werd de chauffeur van de camion slechts licht gekwetst. De zonen Vaillant zullen zich moeten in acht nemen wanneer er « Iris »-wagens in de buurt zijn...

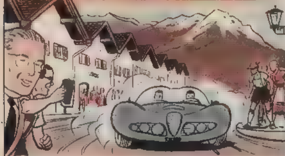
Volgens mij hebben jullie niets te vrezen van nr 26. De twee chauffeurs van die wagen zijn bekende en eerlijke renners, maar die van nr 27 zijn onbekend... en hoedt jullie voor hen!

Het officieel vertrek werd vastgesteld op 19 uur. De deelnemers vertrekken naar Spa, waar het officieel vertreksein zal gegeven worden. Van 23 uur af zullen de wagens in groepen van drie om de drie minuten starten in de stijgende orde van de nummers. De twee « Iris »-wagens mogen zes minuten vóór de « Vaillante » vertrekken. De « Vaillante » zelf krijgt een Porsche en een Mercedes 300 SL als partners aan de startlijn...

23 uur 30. Michel zit aan het stuur. Jean-Pierre heeft zich knusjes naast hem geïnstalleerd. Daar gaat het startsein, en meteen zijn ze weg om in één trek een tocht van 5.150 km te maken, dwars door Duitsland, Oostenrijk, Joegoslavië, Italië en Frankrijk. Langs de baan zijn 67 kontroleposten ingericht. Iedere minuut vertraging brengt een puntenverlies mee...

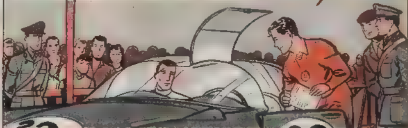

Daar rijdt de « Vaillante Marathon » reeds door Mittenwald! Alles is nog in orde. Het is reeds donderdag, 11 uur 18!

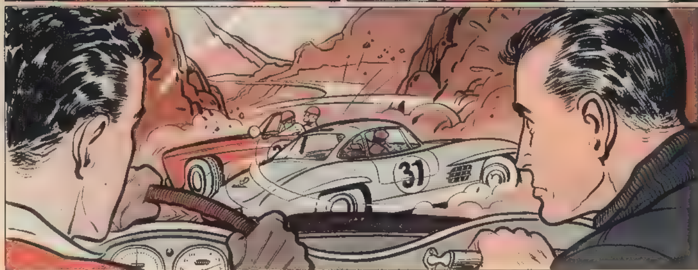
's Zaterdags 's morgens bevinden ze zich met vijf andere wagens op de terugweg... Aan de kontrolepost van Bormio hebben ze nog geen enkel punt verloren, en de twee « Iris »-wagens hebben elk reeds penalisaties opgelopen.

Mijn beste Jean-Pierre, ik geloof dat we in de bergen de ogen zullen moeten open houden!

(1) Bij de aankomst had een van beiden een blauw oog. Hij verklaarde dat hij tegen het windscherm was gebotst.

Spa, zondag 18 uur. De « Vaillante » wordt verwacht als overwinnaar van de wedstrijd. De laatste rit Libramont-Spa is tamelijk gemakkelijk, en de gemiddelde snelheid van [redacted] km per uur maakt er bijna een wandeling van. Hoe is het toch mogelijk dat de « Vaillante » nog niet daar is? Vader Vaillant wordt ongerust. De minuten gaan voorbij... Iedereen maakt zich ongerust... Hoe luiden de laatste berichten?

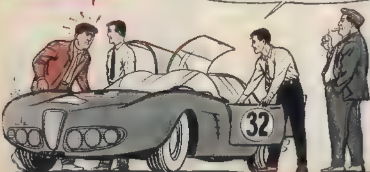
Nog 10 sekonden! Mijnheer Vaillant zou wel kunnen wenen... Maar! Haa! Daar zijn ze eindelijk! Ze rijden zonder zich te haasten, die kerels! Hoe is dat toch mogelijk?

Jean-Pierre en Michel stappen lachend, met wit hemd en nieuwe das uit een « Vaillante », die nog maar pas gewassen werd en waarvan het chroomwerk schittert. Hebben die meer dan 5.000 km in één trek afgelegd?

Wat hebben jullie uitgericht?

Daar wij een aanzienlijke voorsprong hadden, zijn we eerst even naar het hotel gegaan om ons wat deftiger te kleden en de wagen te wassen...

Jullie zijn de nagels van mijn doodkist!

De menigte juicht de twee sympatieke renners toe, en de kenners dringen rond de winnende wagen... In een hoek van het park staan twee andere renwagens... alleen... verlaten...

EINDE

Volgende week : RUBENS.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE GEMEENTEN

DE Kruisvaarten brachten een ommekeer teweeg in het leven van West Europa. Het kontakt met het Oosten veranderde een heleboel dingen en tussen Oost en West kwamen er handelsbetrekkingen tot stand. De kooplui werden rijk en genoten een groot aanzien. Er ontstonden gemeenten, en tussen de machtigste en rijkste gemeenten telde men Brugge, Ieper, Gent, Venetie, Milaan, Genua. Wat is nu een gemeente ? Een gemeente is een vrije stad.

1. - EEN VRIJE STAD

STEDEN waren er reeds ten tijde van de Romeinen, bv. Tongeren, Nijmegen, Doornik. Thans rezen er echter andere uit de grond op. Neen, niet door de genade van een goede fee ! Een stad had te dien tijde de bescherming nodig van een kasteel of een abdij, bovendien en vooral een weg over land en een waterweg. Te Brussel kruiste de Zenne een weg; dat was het ideaal. Denk niet dat de stad in een paar jaren uit de grond werd gestampt ! Te midden van de huidige stad waren toen nog moerassen en bossen, getuige daarvan zijn de straatnamen : Broek- (moeras) straat, Zand-, Wilde Bos- en Wolvengrachtstraat !

2. - DE POORTERS

HET waren de kooplui die de steden bouwden en de eerste naam van een stad was portus, haven. De inwoners waren poorters, d.w.z. erkende burgers van een stad. Om hun koopwaar en hun huizen te beschermen, bouwden de poorters om de stad een wal of een muur. In vele steden kan men thans nog overblijfsels van zo'n versterkte muur of wal bewonderen, en Brussel bewaarde stukken van de vroegere vestingstorens. De wal van Carcassonne bleef intact.

3. - EEN KEURE

DE kooplui wilden bewegingsvrijheid hebben als vrije mensen en niet als lijfeigene of slaaf. De heren gaven de kooplui de vrijheid, want de kooplui konden betalen ! Was de heer een abt, dan moest men hem soms dwingen. De vrijheden en de rechten van de burgers werden steeds op kostbaar perkament vastgelegd, dat was een charte of een keure. Iedere stad had haar eigen keure.

4. - EEN REPUBLIEK

OVER de burgers werd er niet langer recht gesproken door de heren, maar door een tribunaal dat samengesteld was uit schepenen en voorgezeten werd door de burgemeesters. De burgers waren onderling gebonden door de eed van solidariteit. In de grond was een gemeente een kleine, autonome republiek. Brugge, Dordrecht, Hamburg, Lübeck en nog andere steden van de Nederlanden en Duitsland vormden de rijke en machtige HANSA.

5. - KLOKKE ROELAND

DE gebouwen in de steden zijn het symbool van de vrijheid en de macht : de trotse stadhuizen met hun belfort, de prachtige katedralen, de rijke gildenhuizen. Iedere stad heeft zijn eigen zegel, een vaandel en wapenknechten. Schandpaal en galgenberg hoorden er echter ook bij. De steden waren machtig en als Klokke Roeland storm klepte over Gent, liepen de Gentse burgers te wapen om hun vrijheid te verdedigen en dan beefden de koningen...

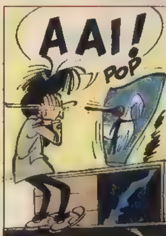

(Wordt voortgezet)

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

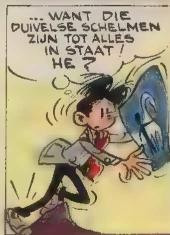

ONZE GROTE AVONTURENROMAN

DE SAMOERAÏ van de zwarte zon

Marc Larcher vaart met zijn schoener van het ene eilandje van de Stille Oceaan naar het andere. Op een nacht kan hij te Papeete een Amerikaan uit de handen van Japanners redden. Later vindt hij die man bij hem aan boord...

DE Samoeraï van de Zwarte Zon ? herhaalde Marc. Deze eigenaardige naam of titel vond in zijn herinnering geen weerklank. De gedachte dat de Amerikaan hem voor de aap hield en trachtte met deze onwaarschijnlijke geschiedenis zijn medelijden op te wekken, flitste hem door het brein. Een plotselinge pijn aan de schedelbasis kwam hem er echter net op tijd aan herinneren dat het hele avontuur geen inbeelding was en dat de vier Japanners, uit wier handen hij de onbekende had verlost, van vlees en bloed waren en ze hem op een haar na de schedel hadden inbeukt. Marc was woedend.

— Samoeraï, Hottentotten of gekken, ze kunnen me helemaal niets schelen ! Ik heb genoeg van heel die geschiedenis en jij, makker, gaat onmiddellijk van boord of ik laat je door mijn matrozen op de kaai gooien!

De man wierp door een van de patrijspoorten een flauw licht naar binnen en met verbazing keek Marc naar het bleek en hopeloos triestig gelaat van de onbekende.

— Luister, hakkelde deze, luister... Ik zal je alles zeggen. Je kan nadien oordelen... Ik bied je een fortuin aan... Een groot fortuin... Wij zullen het delen... Voor ieder de helft... Jij hebt het schip dat ik nodig heb, en ik heb het geheim. Misschien kunnen wij de zaak samen tot een goed einde brengen... En al de Samoeraï ter wereld zullen het ons niet kunnen beletten !

Een koortsachtige opwinding had zich van Mulligan meester gemaakt en Marc moest inwendig lachen omdat deze vagebond, gekleed met enkele lompen, over een schat sprak.

— Vertel mij eindelijk waar je naartoe wil. Ik luister, maar pas op, ik wens de hele waarheid te vernemen.

De andere smeekte :

— Geef mij eerst nog een slok...

Marc stak hem de fles toe en zag hoe de man gulzig dronk.

— Ik luister, herhaalde hij ongeduldig.

Mulligan droogde zijn mond af met de rug van zijn hand en schraapte de keel.

— Ja, ja, zei hij. Ik zal je alles vertellen. Maar het is een lang verhaal.. Zoals ik je reeds zei, maakte ik heel de oorlog mee in de Stille Oceaan en steeds in de voorste gelederen. Bij mij waren twee trouwe vrienden, Lew Burns en Gino Antonnelli, een Italiaan van Brooklyn. Wij waren verbonden als de vingers van eenzelfde hand. Wij stonden naast elkaar op leven of dood. Samen kraakten wij harde noten, we verlieten mekaar nooit... Het was in 1944. Voor de Japanners ging het slecht, want wij drongen hen overal terug. Hun nederlaag was nabij. Op zekere dag ontscheepten wij op Guam en rukten op in de richting van het vliegveld dat zij nog in handen hadden... Een laatste vliegtuig trachtte op te stijgen. Toen stuurde men ons naar voren om dat te beletten. Onze sektie werd tot op drie man herleid, dat waren mijn twee kameraden en ik. Wij bereikten de zoom van het vliegveld. Nauwelijks had het vliegtuig zich even opgelicht van de met bommen doorploegde grond, of het werd neergeschoten. Op slechts enkele meters van ons kwam het hard op de grond neer, ontplofte en stond in een ommezien in brand. Een Japanner werd er uit geslingerd en wij vonden hem. Het was een hoger officier, naar onze mening een generaal. De rest van zijn Samoeraïzwaard zat nog in zijn gordel. Hij was stervend, maar toen hij ons zag, bracht hij zijn hand aan de mond, iets wat hem blijkbaar een grote inspanning kostte, en stopte iets tussen de lippen. Wij meenden dat het een vergif was, want onmiddellijk daarop gaf hij de geest. Wij bekeken hem eens van dichtbij en stelden toen vast dat hij geen vergif had willen inslikken, maar een stuk papier. Dit was hem echter niet gelukt. Wij trokken hem het stuk papier van tussen de lippen. Er stond een Japanse tekst op en alleen Burns kon er min of meer uit wijs geraken. Hij vertaalde dus hier en daar een woord en... wij konden onze oren nauwelijks geloven... Er was sprake van een schat, of iets in die aard, een fabelachtig fortuin. Volgens Lew Burns ons meedeelde, ging het om tientallen miljoen dollar. De Japanners hadden niet de tijd gekregen deze schat veilig naar hun land te brengen, zij hadden hem moeten achterlaten en verbergen. De dode generaal was een van de zeldzame mensen die het geheim kenden. Hij was er waarschijnlijk mee belast geweest de schat te verbergen en ieder spoor uit te wissen, zodat oningewijden hem nooit zouden vinden. Hij wou naar Tokio terug

Het groot geheim van de drie soldaten

vliegen op het ogenblik dat wij te Guam ontscheepten en de laatste Japanners aldaar verrasten. Het papier, dat hij had willen inslikken, was het enige dokument waarop de juiste plaats van de schat was aangeduid en waarop men ook de middelen aan de hand deed om die te vinden. De vertaling van Burns was misschien niet helemaal juist, maar later heb ik toch kunnen vaststellen dat hij zich wat de zin betrof niet had vergist. Zijn kennis van de Japanse taal reikte niet ver genoeg om de technische indicaties te vertalen. Bovendien waren ze in een geheimschrift geschreven.

Een soort koorts maakte zich van ons meester. Ergens lag er een reusachtige goudschat en wij alleen wisten daarvan, wij alleen kenden dat geheim. Wanneer wij levend uit de oorlog kwamen, zouden wij rijk zijn, schatrijk ! Wij zouden niet meer weten wat met ons geld aan te vangen, maar tegelijkertijd sloop het wantrouwen in ons hart. Misschien kende Lew Burns meer Japans dan hij ons wel wilde seggen, misschien beloog hij ons en deed hij maar alsof hij de juiste indicaties omtrent de schat niet kon ontcijferen. Zo stonden wij daar te midden van de bommen en het geweervuur, klaar om elkaar te verscheuren... Het gerikketik van een Japanse mitrailleur bracht ons tot de werkelijkheid terug. Om in de toekomst iedere twist te vermijden, verdeelden wij het dokument in drie gelijke delen. Ieder van ons kreeg een deel. Geen van ons drieën kon dus de schat op zijn eentje ophalen. Om alle inlichtingen omtrent de schat te krijgen, moest men de drie stukken bij elkaar voegen.

De stem van Mulligan verzwakte en hij stopte om nog een slok alkohol te nemen.

Dan vervolgde hij :

— De oorlog kon ons scheiden, wij konden elkaar uit het oog verliezen, alhoewel wij mekaars adres in de Verenigde Staten hadden. Wij besloten daarom elkaar op 1 januari, na het einde van de vijandelijkheden, te ontmoeten in hotel Californian te Frisco, en daar ieder jaar op dezelfde datum terug te komen, zo lang tot wij met z'n drieën bij elkaar zouden zijn. Het toeval wilde dat wij werkelijk enkele tijd nadien gescheiden werden en sedert het uur van afscheid heb ik noch Lew Burns, noch Antonnelli terug gezien. Ik schreef hen in de Verenigde Staten, maar tevergeefs. Ze waren onbekend op het aangegeven adres.

Pas op 1 januari 1947 was ik te Frisco, want ik was niet tijdig gedemobiliseerd geweest om op het eerste rendez-vous aanwezig te zijn. Maar noch Burns, noch Antonnelli kwam naar het hotel Californian. Ik kon mijn opzoekingen niet voortzetten en bleef in het leger. Zo werd ik als lid van het bezettingsleger naar Tokio gezonden en daardoor miste ik de volgende bijeenkomsten.

— Ja, en wat hebben die Samoerai daarmee te maken ?

— Nog even geduld... Ik was sedert twee jaar in Japan toen ik gewaar werd dat men mij bespiedde. Verschillende keren doorsnuffelde men mijn bezittingen. Ik kon geen stap meer zetten zonder dat ik door verdachte gestalten werd gevolgd. Ik was ongerust en durfde het Amerikaanse kamp niet meer verlaten. Toen ontving ik de eerste bedreigingen... Men eiste van mij dat ik de rest van het dokument, dat in mijn bezit was, zou teruggeven... Zo niet betekende dit de dood. Al de boodschappen, die ik kreeg, droegen dezelfde handtekening : **DE SAMOERAI VAN DE ZWARTE ZON.** Ik deed niets. Toen trachtte men mij te midden van een drukke straat te ontvoeren... Dat gelukte niet en men waagde het een tweede keer in het militair kamp zelf. Ik kreeg schrik. De macht van mijn vijanden was grenzeloos. Ik besloot te vluchten, te verdwijnen. Ik nam dus afscheid van het leger en toen begon voor mij een hallucinerende odyssee. Ik dook onder in de mensenmenigte van Hongkong, na drie maanden had ik de Samoerai al weer op de hielen. Met duivelse handigheid vonden ze me te Seoel, te Hanoi, te Bangkok, te Honoloeloe, op de Philippijnen.

Ik veranderde mijn naam en uiterlijk. Ik was heel voorzichtig, maar nauwelijks waande ik mij veilig of opnieuw bedreigde men me. Telkens weer sloot het net zich vast om me heen. Mijn geld slonk weg, te meer daar ik mij nergens kon vestigen, en nergens lang kon werken. Ik kon er de politie niet bijhalen, want die zou mij natuurlijk de hele waarheid hebben gevraagd... Sedert vier maanden heb ik geen geld meer. Ik verborg mij op dit eiland en hield mij overdag schuil om niemand te verontrusten... Ik dacht dat ik mijn achtervolgers eindelijk was kwijt geraakt, maar... daar even...

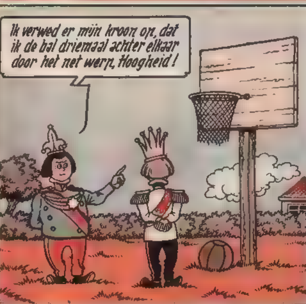
Volgende week :

EEN KLEINE, GELE MAN

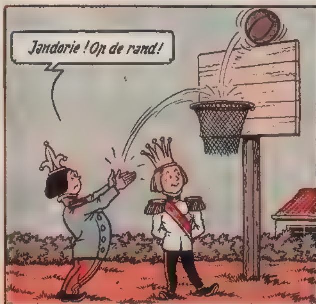
DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

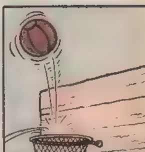
door WILLY VANDERSTEEN

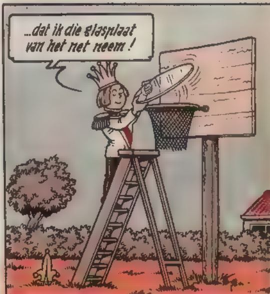

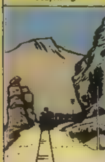

BADEN POWELL

Zuid Afrika 1890. De opstand van de Matabelees werd onderdrukt. B.-P. kreeg de bijnaam « de wolf die nooit slaapt ». Na een kort oponthoud in Engeland wordt hij naar Indië gezonden, om er voor twee jaar het commando van het 5e Dragonders op zich te nemen. Tijdens een verlof wordt B.-P. door het War Office ontboden. Hij moet naar Zuid Afrika.

Tekst van Alan Jason
Tekeningen van Norman

Op 11 oktober
1899
wordt de oorlog verklaard. Het is een harde, meedogenloze strijd. Geen mooie bladzijde in de Engelse geschiedenis...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : DE BOEREN VALLEN AAN

OPERATIE JUPITER

door A. WEINBERG

De frogmen haalden uit het water dezelfde zakken op als die welke door Dan werden opgevist...

Twee uur later in een rijk landgoed aan de Yukon . . .

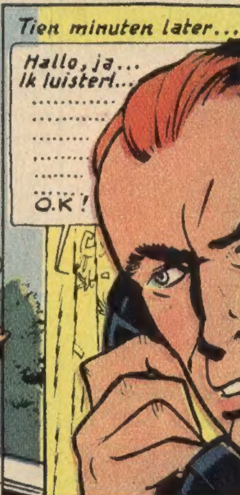

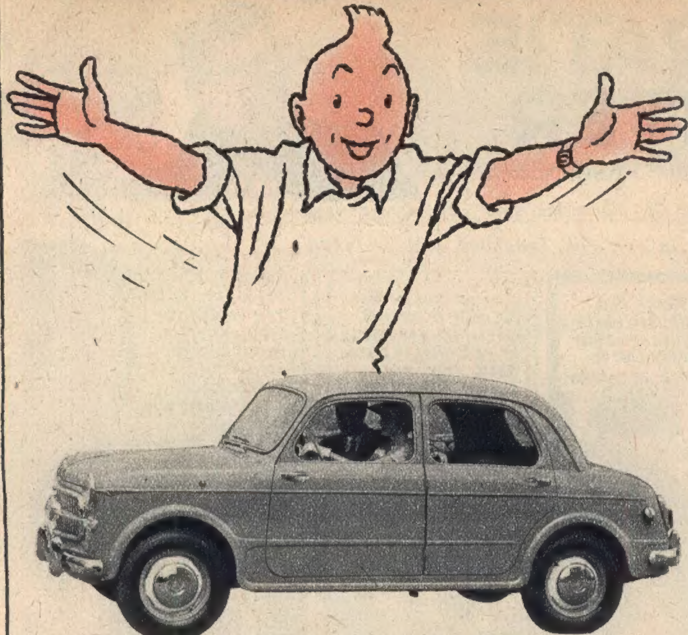

(Wordt voortgezet.)

LOOS ALARM

OP een avond klonken in een rustige straat van het schilderachtig stadje Annecy (Frankrijk) luide kreten. Enkele voorbijgangers verwittigden de politie en deze trad onmiddellijk op. Het gehuil bleek uit het huis van een tandarts te komen. Of deze laatste zijn patienten dan zo erg pijnigde? Neen, helemaal niet. Hij was ze doodeenvoudig vergeten. De laatste patienten zaten in de wachtkamer opgesloten en vonden dat gillen het enigste middel was om weer op vrije voeten te geraken.

DE POS

DE MIJNWERKERS HEBBEN EEN NEUS

WAAROM zouden ze geen neus hebben? vraag jij je af. Maar luister, de mijnwerkers die werken in de mijnen van Groot Brittannië, nemen een mechanische neus mee. Weer aan de oppervlakte wordt het apparaat onmiddellijk in de mijnlaboratoria onderzocht. Uit de analyse blijkt of de lucht, waarin de mijnwerkers arbeiden, al dan niet schadelijk is voor hun gezondheid. Wanneer de atmosfeer beneden gevaarlijk wordt, neemt men de nodige maatregelen.

Nog een monster

ANTHONY LAUGHTON, van het Oceanografisch Instituut van Londen, verklaarde dat er diep in zee, ter hoogte van de kusten van Ierland, een fantastisch dier leeft. Laughton toont de foto's, genomen op een diepte van 4.500 meter, waarop men reusachtige sporen ziet. Krijgen wij na een afschuwelijke sneeuwman, een afschuwelijke zeeman?

HET TESTAMENT

EEN originele en rijke Engelse dame stierf en liet een testament na dat een curiosium is. Het zal de notaris nog heel wat moeite kosten dit testament uit te voeren want, de helft van het groot fortuin gaat naar de « beste vriendin Ossie ». En Ossie is een schildpad van twintig jaar. Wat Ossie met haar schat zal aanvangen is een raadsel!

DE ONBEKENDE AARDE

OP het Internationaal Congres van Geofysica en Geodesie, gehouden te Toronto in Canada, stelden een paar geleerden voor, een tunnel te boren die tot de kern van onze planeet zou gaan. Ze zeggen dat dit plan uit te voeren is en slechts honderd miljoen zou kosten. Dank zij die tunnel zou men eindelijk te weten komen wat er in de aardkern steekt. Interessant, maar wij vrezen dat dit plan spoedig onder een laag stof zal bedolven zijn en dat wij reeds lang op de maan zullen staan, alvorens wij het centrum van onze eigen, goede aarde kennen.

EEN MUSEUM THUIS

De Kuifje's Bon heeft voor je een uitzonderlijke verzameling reproducties van meesterwerken van de schilderkunst uitgegeven, die je de indruk geven het origineel schilderij zelf te bezitten, dank zij de presentatie en de schitterende kleurenweergave.

Deze merkwaardige selektie is samengesteld uit de mooiste doeken uit de Musea van Brussel, Brugge, Parijs, enz... en bevat totnogtoe 12 mappen van 5 onderwerpen, formaat 21 x 27 cm.

Om je toe te laten zelf te oordelen over de artistieke en decoratieve waarde van deze chromo's doet de Kuifje's Bon je dit

SPECIAAL AANBOD

geldig tot 31-12-57

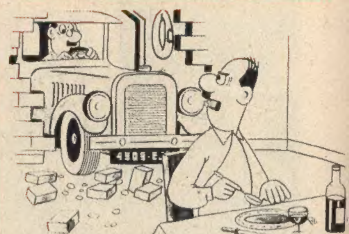
2 reeksen van 5 reproducties voor slechts 200 punten in plaats van 400.

Knip onderstaande bon uit en stuur hem, samen met 200 punten, aan de Kuifje's Bon, Lombardstraat, 24, Brussel.

NAAM ....

ADRES ....

Ik zend U hierbij .... *punten voor* .... *reeksen.*

— Zeg, vriend, ik verhuurde je mijn garage maar niet m'n eetkamer!

TILJON

ALLES IN EEN TUBE

AMERIKAANSE experten stellen voor de voedingswaren voortaan in tubes te stoppen. Heb je honger, schroef je zo'n tube los en je slikt een kleine hoeveelheid van die inhoud in.

Om tijd te winnen kon men niets beters uitvinden. Indien je vriend je dan op een avond telefonisch uitnodigt, nog een paar uren met hem door te brengen, kan je zonder blikken of blozen antwoorden :

— Akkoord, mijn beste, ik vertrek hier over een sekonde, net de tijd om te eten !

SPEEL NIET MET LUCIFERS!

DE Russen verbruiken twee miljard lucifers per dag. De Russische ingenieurs, die de houtvoorraad zien dalen, hebben aan het alarmsein getrokken. Zij hebben de fabrikanten van lucifers voorgesteld de dikte van de houtstokjes met 37 % te verminderen. Dit zou een economie betekenen van 9.000 m3 hout per miljoen doosjes. Het zou tevens het aantal kisten om de dozen te verpakken en het aantal spoorwegwagons, nodig voor het vervoer, met een derde verminderen.

What 's in a name?

FLOYD Kuikealakauaokalani Kealiiwailanamu le Kamaunuibalakaipo Hoopii is klerk bij de procureur van Honolulu en hij heeft een manie. Ja, wie heeft er geen ? Floyd heeft echter een eigenaardige manie : Onder ieder dokument wil hij z'n naam steeds voluit schrijven !

DE PAARDENSTAARTEN WORDEN DUURDER!

IN Ierland stijgt de prijs van het paardenhaar voortdurend. De paardenverkopers zijn verplicht hun stallen en weiden dag en nacht te bewaken om te verhinderen dat een vlugge dief met de staart en de manen van de paarden gaat lopen om ze tegen een schappelijke prijs te verkopen.

EEN WAS-DOEK ?

EEN schilder van Memphis (U.S.A.) oogst op dit ogenblik veel sukses. Zijn doeken zijn waarachtig niet alledaags. Je moet weten, dat hij schoenborstels en gekleurde boenwas gebruikt om te schilderen. Of hij school zal maken ? Wie weet. We vrezen erg dat zijn schilderijen wel eens « wasdoekjes » zouden kunnen zijn !

WIJ BREKEN NEW YORK AF!

LLOYD WRIGHT, een architekt, heeft tijdens een interview voor de televisie voorgesteld New York tot de grond af te breken. Jawel, afbreken noch min noch meer ! In de plaats zou hij twee buildings van 1.000 meter hoogte bouwen. En wat nog ? Niets anders dan bomen, bloemen en gras. Lloyd Wright is 88 jaar. zijn wensdroom zal wel niet meer in vervulling gaan.

ELEKTRICITEIT GENEEST

DE Chinezen hebben heel wat uitvindingen op hun aktief, o.m. het buskruit. In de geneeskunde zijn ze erg beslagen en thans hebben enkele Chinese geneesheren meegedeeld dat zij bijziendheid, verziendheid en astigmatisme genezen door een zwakke, elektrische stroom door het oog te doen gaan. Een geneesheer, die sedert veertien jaar bijziend is, beproefde deze metode en verklaarde dat hij thans geen bril meer nodig heeft !

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveu.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE
COKES IN STOCK
DOOR HERGÉ

Kuifje haakte met zijn voet in een draad van de radio..

(Wordt voortgezet.)